

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архиєпископ Києво-Галицький

Аркуш 1 із 3-х

Вих. ВА 17/125

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ
БЛАЖЕННИШОГО СВЯТОСЛАВА

Високопреосвященим і преосвященим владикам,
всесвітлішим, всечеснішим і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям, дорогим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви

Христос воскрес!

Як однорічний агнець, благословений нам вінець – Христос
Добровільно за всіх заколений був – Пасха очищення;
І знову нам із гробу засяяв – чудове Сонце правди.
Пісня 4-го Канону Пасхи

Дорогі в Христі!

Сьогодні по всьому Всесвіту лунає радісний одноголосий благовіст: «Христос воскрес!» У цих словах – сила й визнання головної істини християнської віри. «Воістину воскрес!» – відповідають ті, хто повірив у воскресіння нашого Спасителя та Його перемогу над адом і смертю. Наша віра у Воскреслого – це віра у воскресіння, яке кожен із нас особисто зможе пережити. Саме завдяки вірі ми стаємо християнами, тобто причасниками вічного життя нашого Божественного Спасителя, який сьогодні у славі виходить із запечатаного гробу. Ось чому святий апостол Павло твердить: «Коли ти своїми словами визнаватимеш Господа Ісуса і віруватимеш у своєму серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем вірується на оправдання, а устами визнається на спасіння» (Рим. 10, 9-10). Ми святкуємо подію, про яку свідчили святі апостоли. Благодаттю Святого Духа в пасхальних богослужіннях ми можемо пережити те саме, що досвідчили жінки-міронисиці при гробі та апостоли, які особисто зустрілися з воскреслим Спасителем і були Його свідками аж до краю землі. У нинішньому світлуому празнику наново з'єднаймося з Ним і промовмо до Нього словами апостола Томи: «Господь мій і Бог мій» (Ів. 20, 28).

Як однорічний агнець, благословений нам вінець – Христос

Ким є той Христос, якого ми зустрічаємо воскреслим із гробу? Насамперед Він є нашим воплоченім Богом, який переміг смерть і якого ворота аду не змогли

втимати. Наша Пасхальна утреня прирівнює Ісуса Христа до пасхального агнця, принесеного в жертву на визволення і спасіння вибраного народу. У ту ніч, яку вперше назвали пасхальною, смертоносний ангел у Єгипті проминув того, чий дім був позначений кров'ю пасхального ягњати, і тоді розпочався вихід вибраного народу з рабства до свободи. Нашим справжнім пасхальним Агнцем є розп'ятий і воскреслий Господь Ісус Христос, як про це пише св. Іван Богослов, коли устами Хрестителя вже на початку Євангелія свідчить про Ісуса: «Ось Агнець Божий, який світу гріх забирає» (Ів. 1, 29). Саме Він є Той, який у цю ніч зламав своїм світлом темряву рабства гріха та веде за собою всіх нас від смерті до життя і від землі до небес.

Якщо ми у Святому Хрещенні таїнственно вмерли і воскресли з Христом, якщо ми причащаємося Його Тіла і Крові, тобто споживаємо новозавітну Пасху, та означені кров'ю Христа, то і нас смерть оминає, «проходить мимо», і відкривається перед нами двері небесні. Щоразу, коли ми молимося Божественну Літургію, то стаємо причасниками воскресіння – того життя, яке сьогодні засяяло нам із порожнього гробу. І це життя Воскреслого є благословенним вінцем для нас, дітей Божих, знаком нашої гідності й нашого покликання бути свідками Його у світі та проповідниками Його Євангелія.

Добровільно за всіх заколений був – Пасха очищення;

Святкувати християнську Пасху означає для нас сьогодні бути здатними силою Воскреслого вставати і пробудитися до дії, – бути здатними до особистої пасхальної самопожертви задля добра свого народу, його свободи та крацьої долі. Дивлячись на обличчя наших українських воїнів-героїв, які принесли своє життя в жертву за рідний народ, можемо бути впевнені, що Небесний Отець приймає ці жертви в імені свого Сина. Саме у них через воскреслого Христа ми вже маємо перемогу над злом і зцілення душевних і тілесних ран.

Святкувати християнську Пасху означає для нас сьогодні бути носіями перемоги життя там, де панує смерть. Щиро визнавати те, що Христос «воістину воскрес», означає повірити, що завдяки нашему особистому рішенню та зусиллю є воістину можливим побороти корупцію і неправду в нашему суспільстві, що саме від нас залежить, яким буде наша країна: чи вона буде вмирати, віддана на поталу могутнім світу цього, чи встане, пробудиться, оновиться і воскресне до справжнього життя, гідного людини як образу Божого.

Христос, який сьогодні рве кайдани смерті та виходить із гробу, є нашим виходом із рабства. Він очищує нас від гріха, залежності, обставин, спокус і маніпулювань групки, учасники якої вважають себе господарями світу цього, – очищує від всього, що нас поневолює і забирає в нас життя. Він, воскреслий Господь, є нашим виходом із наших історичних обставин: у Ньому переможемо війну і тих, хто її розпалює та підтримує. Христос – це також наш вхід, наші двері (пор. Ів. 10, 7.9). Він для нас є дорогою, правдою і життям (пор. Ів. 14, 6). Він дає нам свободу для повноти життя, любові до Бога і близького, будівництва власного майбутнього на своїй Богом даній землі. У світлі Христового воскресіння не дозвольмо себе обдурити ні

пустослів'ям та марними обіцянками, ні безпорадністю тих, яким бракує віри в євангельську правду і справедливість, і які лишені нарікають на свою долю.

I знову нам із гробу засяяв – чудове Сонце правди

Труднощі й невигоди - досвід кожного паломника, що йде в пасхальній ході. Не цураймося труду і особистої жертви цієї переможної ходи. Ми часто маємо спокусу відмежуватися від дійсності довкола нас, перекладаємо відповіальність на іншого, бачимо швидше зло ніж добро, шукаємо когось як «жертву», на яку хочемо перекласти власні тягарі. Вибираємо собі не чистого Ангця, який кличе до особистої участі в перемозі над злом, а цапа відбувається, на якого скидаємо всі гріхи, слабкості, боягузство, небажання брати на себе відповіальність за долю свого народу. Хочемо, щоб хтось за нас усе зробив, шукаємо «когось», хто взяв би на себе наші труднощі й заплатив би ціну за наш добробут, а наші негаразди щоб без нашого особистого зусилля «пройшли мимо» нас. Чуємо, як нам шепчуть: «Нехай інші захищають Батьківщину, а я хочу почуватися в безпеці. Нехай інші змінюють країну, в якій я живу, на краще, лише щоб не змінювався я сам».

Натомість Христос нас кличе до іншого способу життя. Він воскрес із мертвих для того, щоб змінити спершу нас, зрушити і підняти спершу мене, а через мене – усе і всіх довкола. Якщо я хочу кращого суспільства, країни, світу, то спершу муши стати кращим сам. І день цієї великої переміни, коли наше Сонце встає, є саме сьогодні! Сьогодні наш Великдень! Станьмо великими у воскресному Спасителеві! Христос засяяв нам із гробу і є нашим Сонцем правди. Досить нарікати – час діяти! Сходить Сонце – починається новий день. У світлі Його проміння маємо даровану нам нагоду саме сьогодні, у цей день і час – не змарнуймо її!

Дорогі в Христі братя і сестри! Вітаю всіх вас із нинішнім світлим празником Воскресіння Христового, із днем визволення від смерті й зла та відкриття дверей до життя, надії і любові. Зичу всім миру Христового, миру, який дарує нам Христова перемога над злом і неправдою, миру, якого серед війни так широ прагне кожне українське серце. Ще раз усім вам, в Україні й на поселеннях сущим, засилаю свої сердечні вітання. Широ бажаю вам благословенних Великодніх свят, смачного свяченого яйця та світлої пасхальної радості!

Благодать воскреслого Господа нашого Ісуса Христа, любов Бога Отця і причастя Святого Духа нехай буде з усіма вами!

Христос воскрес! Воістину воскрес!

Дано в Києві,

при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у 5-ту неділю Великого посту, 2 квітня 2017 року Божого